

წინმო შარაშენიძე

გაბუტული

თუ

გაბუტული?

კლასი II

ტექსტის ტიპი – მხატვრული (თხრობითი)

მხატვარი: დავით ჯამრიშვილი

ეს მასალა შეიქმნა ამერიკელი ხალხის კეთილი ნებითა და აშშ-ის საერთაშორისო განვითარების სააგენტოს მხარდაჭერით, USAID საბაზისო განათლების პროგრამის ფარგლებში, საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტროსთან თანამშრომლობით. მასალა მომზადებულია USAID საქართველოს დაწყებითი განათლების პროექტის (G-PriEd) ფარგლებში შექმნილი რესურსების საფუძველზე.

გაგუტული
თუ
გაგუტული ?

ერთ დღეს პატარა ანა დიდ
მაგიდასთან დიდ სკამზე დაჯდა.
ხელები მაგიდაზე დააწყო, თავი
დახარა და თქვა:

– გაბუტული ვარ მე!

შემოვიდა დედა.

— რაო, ანა, რა მოგივიდა?

— გაბუტული ვარ მე!

— რატომ, პატარა?

ანა არაფერს ამბობს. აბა,
როგორ უნდა აუხსნას, თუ
გაბუტულია?

ოთახში ხან ვინ შემოვიდა,
ხან — ვინ: ბებია, ბაბუა, მამა.
ყველა ერთ რამეს ეკითხება ანას:
— რაო, ანა, რა მოხდა?
— რამ გააბრაზა ანაო?
— ვინ აწყენინა ანასო?
ანა კი სხვას არაფერს
ამბობს, მხოლოდ ამას იმეორებს:
— გაბუტული ვარ მე!

უცებ დედა ანასკენ დაიხარა,
კარგად შეათვალიერა და უთხრა:

– გაპუტულიო? აბა მაჩვენე?
მოდი, ვნახოთ! თმები არ გაქვს
გაპუტული; წარბები ადგილზეა;
ლამაზი წამწამებიც ხომ გაქვს
და გაქვს... აბა, გაპუტული
როგორ ხარ?

ანა გაოცებული უყურებს
დედას.

– მე გაბუტული ვარ!

– რაო? კარგად არ მესმის:
გაბუტულიო?

ანას სიცილი აუტყდა:

— გაბუტული! გაბუტული! —
შესძახა ხითხითით.

— ააა, — წაეთამაშა დედა. —
გა-ბუ-ტუ-ლი, გა-ბუ-ტუ-ლი...

ახლა ორივეს აუტყდა
სიცილი. იცინის დედაც, იცინის
ანაც.

აი, სულ ასე თამაშობენ
სიტყვებით.

